

Den Europæiske Unions Tidende

L 132

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

16. maj 2013

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 447/2013 af 15. maj 2013 om indførelse af en procedure for FAIF'er, der vælger at være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU** 1
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 448/2013 af 15. maj 2013 om indførelse af en procedure for bestemmelse af referencemedlemsstat for ikke-EU-FAIF'er i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU** 3
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 449/2013 af 15. maj 2013 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 6
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 450/2013 af 15. maj 2013 om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 16. maj 2013 8

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

III *Andre retsakter*

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning Nr. 521/12/KOL af 19. december 2012 om at indstille den formelle undersøgelsesprocedure, der blev indledt ved beslutning nr. 363/11/KOL i forbindelse med statsstøtte til tre islandske investeringsbanker i form af låneomlægning på gunstige vilkår (Island) 11

Meddelelse til læserne — Rådets forordning (EU) nr. 216/2013 af 7. marts 2013 om elektronisk offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende* (se omslagets tredje side)

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 447/2013

af 15. maj 2013

om indførelse af en procedure for FAIF'er, der vælger at være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU kan forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), som opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 2, i nævnte direktiv, vælge at være omfattet af direktivet for at kunne påberåbe sig de rettigheder, som det giver. En FAIF, der vælger at være omfattet af direktivet, bliver omfattet af direktiv 2011/61/EU i sin helhed.

(2) Der er i direktiv 2011/61/EU fastsat en procedure for godkendelse af FAIF'er. De dokumenter og de oplysninger, der skal forelægges i forbindelse med denne procedure, tilvejebringer de nødvendige detaljer om den ansøgende FAIF, og den samme dokumentation og de samme oplysninger bør derfor anvendes, når der ansøges om at være omfattet af direktivet. Der er ingen særlige omstændigheder i relation til valget om at være omfattet af direktivet, der giver anledning til at anvende en anden procedure end den, der gælder FAIF'er med forvaltede aktiver over de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU. FAIF'er, der vælger at være omfattet af direktiv 2011/61/EU, bør derfor følge samme procedure som den, der er fastsat for FAIF'er, der er forpligtede til at søge om godkendelse under direktiv 2011/61/EU.

(3) De FAIF'er, der har adgang til at vælge at være omfattet af direktivet, er de FAIF'er, der tidligere enten er blevet registreret i henhold til artikel 3, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU eller er blevet godkendt som forvaltnings-selskaber for institutter for kollektiv investering i værdipapirer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)⁽²⁾. Det er hensigtsmæssigt at undgå dobbelt rapportering samt at skulle redegøre for dokumenter og oplysninger, som FAIF'erne allerede har forelagt de kompetente myndigheder i forbindelse med procedurerne for registrering og godkendelse, såfremt disse dokumenter og oplysninger fortsat er ajour.

(4) De kompetente myndigheder bør behandle en ansøgning om at være omfattet af direktivet og give godkendelse i denne henseende på samme betingelser og efter samme procedure som for FAIF'er med forvaltede aktiver over de relevante tærskelværdier som fastsat i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU.

(5) Det er vigtigt at præcisere forholdet mellem den procedure, der gælder for FAIF'er, som vælger at være omfattet af direktivet, og den procedure, der gælder for tilbagekaldelse af en godkendelse, der gives FAIF'er i henhold til direktiv 2011/61/EU. En FAIF, der godkendes i henhold til direktiv 2011/61/EU, og hvis forvaltede aktiver efterfølgende falder under tærskelværdierne i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU, betragtes fortsat som godkendt og som værende omfattet af direktivet i sin helhed, så længe godkendelsen ikke er trukket tilbage. Falder de forvaltede aktiver i en godkendt FAIF under den relevante tærskelværdi, bør det ikke automatisk udløse en tilbagekaldelse af godkendelsen, idet dette kun bør ske efter anmodning fra FAIF'en. Det bør således ikke være muligt for en FAIF at ansøge om at være omfattet af direktivet, så længe den er godkendt i henhold til direktiv

⁽¹⁾ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

2011/61/EU, mens en FAIF, hvis godkendelse er blevet trukket tilbage efter anmodning, fortsat er i stand til at ansøge om igen at være omfattet af direktiv 2011/61/EU.

- (6) Direktiv 2011/61/EU forpligter medlemsstaterne til at anvende de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af direktivet fra den 22. juli 2013. Anvendelsen af denne forordning udsættes derfor til samme dato.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Procedure og betingelser for at kunne være omfattet af direktivet

1. En forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF), som opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU, og som vælger at være omfattet af nævnte direktiv, skal indgive en ansøgning om godkendelse til den kompetente myndighed i sit hjemland.

Ansøgningen skal følge samme procedure som fastsat i artikel 7, stk. 1-5, i direktiv 2011/61/EU og de relevante gennemførelsesbestemmelser.

2. Den kompetente myndighed i hjemlandet kan give en FAIF som anført i stk. 1 dispensation fra at skulle forelægge alle de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7 i nævnte direktiv, såfremt de oplysninger eller dokumenter, der gives dispensation for, allerede er blevet forelagt den kompetente myndighed med henblik på registrering i henhold til artikel 3, stk. 3, i nævnte direktiv eller som led i godkendelsesproceduren i henhold til artikel 5 i direktiv 2009/65/EF, og såfremt disse oplysninger og dokumenter er ajour, hvilket skal bekræftes skriftligt af FAIF'en.

3. Den kompetente myndighed i hjemlandet skal udstede en godkendelse efter samme procedure som fastsat i artikel 8, stk. 1-5, i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 22. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2013.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 448/2013

af 15. maj 2013

om indførelse af en procedure for bestemmelse af referencemedlemsstat for ikke-EU-FAIF'er i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, særlig artikel 37, stk. 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I de situationer, der er nævnt i artikel 37, stk. 4, litra b), litra c), nr. i), litra e), litra f) og litra g), nr. i), i direktiv 2011/61/EU, kan mere end én medlemsstat betragtes som mulig referencemedlemsstat for ikke-EU-baserede forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), som har til hensigt at forvalte EU-baserede alternative investeringsfonde (AIF'er) og/eller markedsføre AIF'er, som den forvalter, i EU. I disse tilfælde skal ikke-EU-FAIF'en indgive en anmodning til de kompetente myndigheder i disse medlemsstater med henblik på at bestemme den relevante referencemedlemsstat. Anmodningen skal ledsages af alle de relevante oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for bestemmelsen af referencemedlemsstat for den pågældende FAIF. En fælles afgørelse bør vedtages af de berørte kompetente myndigheder til bestemmelse af referencemedlemsstat. Der bør fastsættes en procedure, som de relevante kompetente myndigheder skal følge ved bestemmelse af referencemedlemsstat. Mens det er de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, som har et fælles ansvar for bestemmelse af referencemedlemsstat, skal Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽²⁾, sikre, at alle de mulige referencemedlemsstater involveres behørigt i denne beslutningsproces, og bistå med at nå frem til en aftale.
- (2) Proceduren for bestemmelse af referencemedlemsstat er forskellig fra proceduren for ansøgning om markedsføringspas i direktiv 2011/61/EU. Når referencemedlemsstaten er blevet bestemt, skal den berørte ikke-EU-FAIF søge om godkendelse ved den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat efter den samme procedure og på samme betingelser, som gælder for FAIF'er i henhold til artikel 7 og 8 i direktiv 2011/61/EU.
- (3) Direktiv 2011/61/EU forpligter medlemsstaterne til at anvende de love og administrative bestemmelser, der er

vedtaget til gennemførelse af direktivet fra den 22. juli 2013. Uden at dette berører den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 67, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU, udsættes anvendelsen af denne forordning derfor også til samme dato.

- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Procedure for bestemmelse af referencemedlemsstat blandt flere mulige referencemedlemsstater

1. Når en ikke-EU-baseret forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF), der har til hensigt at forvalte EU-baserede alternative investeringsfonde (AIF'er) uden at markedsføre dem, eller der har til hensigt at markedsføre forvaltede AIF'er i EU, indgiver en anmodning om bestemmelse af referencemedlemsstat i henhold til artikel 37, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU, skal denne anmodning foretages skriftligt og sendes til de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som er mulige referencemedlemsstater. Anmodningen skal opregne alle de mulige referencemedlemsstater.

2. Anmodningen fra ikke-EU-FAIF'en skal omfatte de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for bestemmelse af referencemedlemsstat.

3. I den i artikel 37, stk. 4, litra b) i direktiv 2011/61/EU omhandlede situation skal disse oplysninger og dokumenter omfatte:

- a) en angivelse af de medlemsstater, hvor AIF'er, der forvaltes af ikke-EU-FAIF'en, er etableret
- b) en angivelse af de medlemsstater, hvor aktiver forvaltes af en ikke-EU-FAIF
- c) omfanget af aktiver under forvaltning af ikke-EU-FAIF'en i de forskellige medlemsstater.

4. I den i artikel 37, stk. 4, litra c), nr. i), i direktiv 2011/61/EU omhandlede situation skal sådanne oplysninger og dokumenter omfatte:

- a) en angivelse af den medlemsstat, hvor AIF'er, der forvaltes af ikke-EU-FAIF'en, er etableret
- b) en angivelse af de medlemsstater, hvor ikke-EU-FAIF'en har til hensigt at markedsføre AIF'en.

⁽¹⁾ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

5. I de i artikel 37, stk. 4, litra e) og litra g), nr. i), i direktiv 2011/61/EU omhandlede situationer skal sådanne oplysninger og dokumenter omfatte:

- a) en angivelse af de medlemsstater, hvor de AIF'er, der forvaltes af ikke-EU-FAIF'en, er etableret
- b) en beskrivelse af marketingstrategien, hvormed det dokumenteres, at ikke-EU-FAIF'en har til hensigt at markedsføre en bestemt AIF eller flere AIF'er i en bestemt medlemsstat eller i flere medlemsstater, og at udvikle en effektiv markedsføring i bestemte medlemsstater, med mindst følgende oplysninger:
  - i) de medlemsstater, hvor forhandlerne (og FAIF'en, i tilfælde af selvdistribution) har til hensigt at markedsføre andele eller aktier i AIF'er, der forvaltes af FAIF'en, herunder den forventede andel, i form af aktiver under forvaltning, inden for den samlede markedsføring i EU
  - ii) et skøn over det forventede antal investorer i målgruppen, der har hjemsted i de medlemsstater, hvor FAIF'en har til hensigt at markedsføre AIF'erne.
  - iii) de officielle sprog i de medlemsstater, som informations- og udbudsdokumenterne er blevet eller vil blive oversat til
  - iv) fordelingen af markedsføringsaktiviteter på tværs af de medlemsstater, hvor FAIF'en har til hensigt at markedsføre sine AIF'er, under særlig hensyntagen til den fremtrædende plads og hyppigheden af reklamer og salgskampanjer.

6. I den i artikel 37, stk. 4, litra f), i direktiv 2011/61/EU omhandlede situation skal sådanne oplysninger og dokumenter omfatte de oplysninger, der er anført i stk. 5, litra b), i nærværende artikel.

7. De kompetente myndigheder, som en ikke-EU-FAIF retter henvendelse til som kompetente myndigheder i mulige referencemedlemsstater, skal umiddelbart efter modtagelse af anmodningen som omhandlet i stk. 1 i denne artikel og senest tre arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen kontakte hinanden og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) for at træffe afgørelse om, hvorvidt andre kompetente myndigheder i Unionen er berørt i henhold til artikel 37, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU.

Efter anmodning fra ESMA skal de kompetente myndigheder straks give ESMA den fuldstændige anmodning, som er modtaget fra ikke-EU-FAIF'en.

8. Hvis det besluttes, at andre kompetente myndigheder i EU kan være berørt, skal ESMA straks underrette disse og sikre, at den fuldstændige anmodning fra ikke-EU-FAIF'en fremsendes til disse.

9. Hver kompetent myndighed, der er involveret i proceduren, og ESMA kan anmode ikke-EU-FAIF'en om supplerende relevante oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for bestemmelse af referencemedlemsstat.

En sådan anmodning om supplerende oplysninger eller dokumenter skal foreligge skriftligt, indeholde en begrundelse, og fremsendes samtidig til alle øvrige berørte kompetente myndigheder og ESMA.

Når den anmodende kompetente myndighed eller ESMA modtager de supplerende oplysninger eller dokumenter, skal den anmodende myndighed straks fremsende disse oplysninger eller dokumenter til alle andre berørte myndigheder og i givet fald ESMA.

10. Senest en uge efter de kompetente myndigheders modtagelse af den i stk. 1 omhandlede anmodning fra FAIF'en eller i givet fald modtagelse af andre kompetente myndigheder i Unionen i henhold til stk. 8 skal alle berørte kompetente myndigheder forelægge en udtalelse for hinanden og ESMA med hensyn til bestemmelse af den passende referencemedlemsstat.

11. Alle de kompetente myndigheder skal herefter i fællesskab bestemme referencemedlemsstaten. Bestemmelsen skal ske senest en måned efter modtagelsen af anmodningen af de kompetente myndigheder, der er udpeget af ikke-EU-FAIF'en eller, i givet fald, af de øvrige kompetente myndigheder i Unionen i henhold til stk. 8.

Hvis der anmodes om supplerende oplysninger, skal den i første afsnit anførte frist udvides til at omfatte perioden mellem anmodningen om supplerende oplysninger og dokumenter, jf. stk. 9, og modtagelsen af sådanne oplysninger eller dokumenter.

12. ESMA bistår de relevante kompetente myndigheder og fremmer om nødvendigt bestemmelsen af referencemedlemsstat i henhold til artikel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er udpeget som referencemedlemsstat, skal skriftligt og uden unødigt forsinkelse underrette ikke-EU-FAIF'en om denne afgørelse.

14. Hvis den anmodende ikke-EU-FAIF ikke underrettes skriftligt senest syv dage efter afgørelsen, eller hvis de relevante kompetente myndigheder ikke har bestemt referencemedlemsstaten inden den frist, der er nævnt i stk. 11, første afsnit, i nærværende artikel, kan den anmodende ikke-EU-FAIF selv vælge sin referencemedlemsstat på grundlag af kriterierne i artikel 37, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU.

Ikke-EU-FAIF'en skal straks skriftligt underrette alle de kompetente myndigheder, hvortil der oprindeligt blev rettet henvendelse, og ESMA om sit valg af referencemedlemsstat.

15. Er den referencemedlemsstat, der vælges af ikke-EU-FAIF'en, ikke den samme som den referencemedlemsstat, som bestemmes af de kompetente myndigheder, skal de berørte kompetente myndigheder hurtigst muligt og senest to arbejdsdage efter at være blevet underrettet om FAIF'ens valg i henhold til stk. 14 underrette ikke-EU-FAIF'en om bestemmelsen. I sådanne tilfælde har bestemmelsen forrang.

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 22. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 449/2013**af 15. maj 2013****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2013.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

Jerzy PLEWA

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	51,2
	TN	81,2
	TR	93,4
	ZZ	75,3
0707 00 05	AL	36,9
	MK	29,8
	TR	132,0
	ZZ	66,2
0709 93 10	TR	136,9
	ZZ	136,9
0805 10 20	EG	52,5
	IL	71,8
	MA	55,2
	TR	59,9
	ZZ	59,9
0805 50 10	AR	117,3
	TR	116,7
	ZA	96,3
	ZZ	110,1
0808 10 80	AR	124,0
	BR	93,1
	CL	117,9
	CN	95,9
	MK	43,1
	NZ	151,2
	US	192,6
	ZA	116,3
ZZ	116,8	

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 450/2013
af 15. maj 2013
om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 16. maj 2013

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EU) nr. 642/2010 af 20. juli 2010 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår importtold for korn ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 er importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (blød hvede, til udsæd), ex 1001 99 00 (blød hvede af høj kvalitet, undtagen til udsæd), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 og 1007 90 00 lig med interventionsprisen for sådanne produkter ved import forhøjet med 55 % minus cif-importprisen for den pågældende sending. Denne told kan dog ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) Ifølge artikel 136, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 skal der med henblik på beregning af importtolden som omhandlet i nævnte artikels stk. 1 regelmæssigt fastsættes repræsentative cif-importpriser for de pågældende produkter.

- (3) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 642/2010 er den pris, der skal anvendes ved beregning af importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (blød hvede, til udsæd), ex 1001 99 00 (blød hvede af høj kvalitet, undtagen til udsæd), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 og 1007 90 00, den daglige repræsentative cif-importpris fastlagt efter metoden i den omhandlede forordnings artikel 5.
- (4) Importtolden bør fastsættes for perioden fra den 16. maj 2013 og gælde, indtil en ny importtold træder i kraft.
- (5) For at sikre at foranstaltningen finder anvendelse så hurtigt som muligt, efter de opdaterede data er blevet gjort tilgængelige, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Med virkning fra den 16. maj 2013 er importtolden for korn som omhandlet i artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af elementerne i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2013.

På Kommissionens vegne
For formanden
Jerzy PLEWA
Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 187 af 21.7.2010, s. 5.

BILAG I

Importtold for produkter omhandlet i artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 gældende fra den 16. maj 2013

KN-kode	Varebeskrivelse	Importtold ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	Hård HVEDE af høj kvalitet	0,00
	af middel kvalitet	0,00
	af lav kvalitet	0,00
ex 1001 91 20	Blød HVEDE, til udsæd	0,00
ex 1001 99 00	Blød HVEDE af høj kvalitet, undtagen til udsæd	0,00
1002 10 00 1002 90 00	RUG	0,00
1005 10 90	MAJS til udsæd, undtagen hybridmajs	0,00
1005 90 00	MAJS, undtagen til udsæd ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	SORGHUM i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	0,00

⁽¹⁾ Importøren kan i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EU) nr. 642/2010 opnå en nedsættelse af tolden på:

- 3 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet (på den anden side af Gibraltar-strædet) eller ved Sortehavet, hvis varen ankommer over Atlanterhavet eller via Suez-kanalen
- 2 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig i Danmark, Estland, Irland, Letland, Litauen, Polen, Finland, Sverige, Det Forenede Kongerige eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavs-kyst, hvis varen ankommer til EU fra Atlanterhavet.

⁽²⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/t, når betingelserne i artikel 3 i forordning (EU) nr. 642/2010 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden, jf. bilag I

1.5.2013-14.5.2013

1) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 642/2010:

(EUR/t)

	Blød hvede ⁽¹⁾	Majs	Blød hvede, høj kvalitet	Hård hvede, middel kvalitet ⁽²⁾	Blød hvede, lav kvalitet ⁽³⁾
Børs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Notering	242,77	195,50	—	—	—
Pris fob USA	—	—	251,21	241,21	221,21
Præmie for Golfen	—	26,75	—	—	—
Præmie for the Great Lakes	30,49	—	—	—	—

⁽¹⁾ Positiv præmie på 14 EUR/t indbefattet (artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 642/2010).⁽²⁾ Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 642/2010).⁽³⁾ Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 642/2010).

2) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 642/2010:

Fragtomkostninger: Mexicanske Golf — Rotterdam: 16,38 EUR/t

Fragtomkostninger: The Great Lakes — Rotterdam: 50,28 EUR/t

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 521/12/KOL

af 19. december 2012

om at indstille den formelle undersøgelsesprocedure, der blev indledt ved beslutning nr. 363/11/KOL i forbindelse med statsstøtte til tre islandske investeringsbanker i form af låneomlægning på gunstige vilkår (Island)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN (i det følgende benævnt »Tilsynsmyndigheden«) har —

UNDER HENVISNING til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (i det følgende benævnt »EØS-aftalen«), særlig artikel 61 og protokol 26,

UNDER HENVISNING til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (i det følgende benævnt »tilsyns- og domstolsaftalen«), særlig artikel 24,

UNDER HENVISNING til protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen (i det følgende benævnt »protokol 3«), navnlig artikel 1, stk. 3, i del I og artikel 4, stk. 4, og artikel 6 i del II,

EFTER AT HAVE OPFORDRET interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i henhold til ovennævnte bestemmelser ⁽¹⁾, under henvisning til deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

1 Sagsforløb

(1) Ved brev af 22. juni 2010 modtog EFTA-Tilsynsmyndigheden (»Tilsynsmyndigheden«) en klage fra den islandske værdipapirvirksomhed H.F. Verðbréf hf. over påstået ulovlig statsstøtte til investeringsbankerne Saga Capital

⁽¹⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 363/11/KOL af 23. november 2011 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure for så vidt angår statsstøtte ydet til tre islandske investeringsbanker ved låneomlægning på gunstige vilkår blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 26. januar 2012 (EUT C 21 af 21.1.2012, s. 2), og i EØS-tillæg nr. 4 af 26. januar 2012, s. 8.

og VBS i form af omlægning af kortfristet gæld til den islandske centralbank til langfristede lån på gunstige vilkår. Tilsynsmyndigheden modtog og registrerede brevene den 7. juli 2010 (dok. nr. 563424).

(2) Efter at have modtaget de relevante oplysninger fra de islandske myndigheder og efter at have drøftet sagen med dem på et møde den 6. juni 2011 ⁽²⁾ besluttede Tilsynsmyndigheden ved beslutning nr. 363/11/KOL af 23. november 2011 at indlede den formelle undersøgelsesprocedure over for statsstøtte ydet til tre islandske investeringsbanker ved låneomlægning på gunstige vilkår ⁽³⁾. I denne beslutning opfordrede Tilsynsmyndigheden interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i sagen. Ved brev af 21. februar 2012 (dok. nr. 625875) fremsatte de islandske myndigheder deres bemærkninger til Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 363/11/KOL.

(3) I juni 2012 modtog Tilsynsmyndigheden oplysninger fra klageren, H.F. Verðbréf hf., vedrørende den igangværende likvidation af Saga Capital hf. (dok. nr. 641907). Tilsynsmyndigheden modtog også oplysninger om sagen fra andre kilder og fulgte nøje udviklingen i likvidationen for de investeringsbanker, der var genstand for beslutning nr. 363/11/KOL.

2 Beskrivelse af foranstaltningerne

2.1. Den islandske centralbanks lån med sikkerhed i værdipapirer og værdipapirlån

(4) De foranstaltninger, som var under foreløbig vurdering i Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 363/11/KOL, vedrørte den islandske centralbanks lån med sikkerhed i værdipapirer og ordning med værdipapirlån. Den islandske centralbank ydede som centralbank og sidste låneinstans og på linje med andre centralbankers monetære politik kortfristede kreditfaciliteter til finansielle

⁽²⁾ Se afsnit 2-6 i Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 363/11/KOL.

⁽³⁾ Se fodnote 1.

virksomheder i form af lån med sikkerhed i værdipapirer⁽⁴⁾ i overensstemmelse med den islandske centralbanks bestemmelser herom. I 2007 og 2008 voksede disse udlån støt, og den islandske centralbank blev de finansielle virksomheders primære kilde til likviditet. Da de tre islandske forretningsbanker kollapsede finansielt i oktober 2008, havde den islandske centralbank oparbejdet et betydeligt tilgodehavende hos indenlandske finansielle virksomheder, som havde forskellige typer sikkerhed bag sig.

- (5) På grund af bankernes kollaps faldt værdien af sikkerheden, og det blev klart, at den islandske centralbank havde lidt betydelige tab på grund af sikkerhedens forringede værdi. Efter altingets godkendelse indgik finansministeriet og den islandske centralbank i januar 2009 en aftale, ifølge hvilken den islandske centralbank skulle overføre en del af sine fordringer fra lånene sammen med de underliggende værdipapirer til finansministeriet. I februar 2010 enedes ministeriet og den islandske centralbank om, at de fordringer, som den islandske centralbank tidligere havde overført til ministeriet, per 31. december 2009 skulle tilbageføres til Eignarhaldsfélag Seðlabanka Íslands, et nyligt etableret holdingselskab under den islandske centralbank, til en reduceret pris.
- (6) Statsgældsforvaltningen i den islandske centralbank tilbyder lånefaciliteter til primary dealers, der handler med statsobligationer. Formålet med disse værdipapirlån er at få markedet til at fungere bedre og bevare dets likviditet for de obligationsserier, som statsgældsforvaltningen var ved at opbygge. De værdipapirer, som statsgældsforvaltningen accepterede som sikkerhed for statsgældspapirerne, er alle statsobligationer og toneangivende realkreditobligationer, som blev handlet elektronisk på det sekundære marked. Andre elektronisk handlede værdipapirer kan også accepteres, afhængigt af de kriterier, der er specificeret i faciliteten. Rentesatsen for disse lån er baseret på den islandske centralbanks reporentsats. Den maksimale kontraktperioder er 28 dage⁽⁵⁾.

2.2. Omlægning af kortfristede kreditfaciliteter til langfristede lån

- (7) I marts 2009 indgik finansministeriet aftaler om omlægning af lån med Saga Capital Investment Bank hf., VBS Investment Bank hf. og Asker Capital Investment Bank hf. Låneaftalerne blev alle indgået på sammenlignelige vilkår. Lånebeløbene var baseret på gældens afvikling i december 2008. Tilbagebetalingsvilkårene for lånene til Saga og VBS var identiske. De skulle tilbagebetales over de næste syv år med indeksregulering og en rente på 2 % om året. Tilbagebetalingsvilkårene for lånet til Askar Capital var tilsvarende, bortset fra, at den årlige rente

var 3 %. Den samlede nominelle værdi af de tre investeringsbankers gæld udgjorde 52,4 mia. ISK, da de langfristede obligationer blev udstedt.⁽⁶⁾

- (8) De ovennævnte foranstaltninger byggede på forslag fra en arbejdsgruppe, som den 20. januar 2009 fremsendte et memorandum til finansministeren om omlægning af finansielle virksomheders gæld i form af lån med sikkerhed i værdipapirer fra den islandske centralbank. Memorandummet var baseret på oplysninger vedrørende de finansielle virksomheder og deres evne til at betale gælden tilbage. Ifølge memorandummet kunne de berørte finansielle virksomheder som følge af det finansielle kollaps i Island ikke betale deres gæld til den islandske centralbank fuldt ud, og alle islandske myndigheder arbejdede ifølge memorandummet fra ministerens arbejdsgruppe på det tidspunkt på højtryk med at holde landet finansielle system i gang og beskytte kontohaverens interesser. Med tanke på dette og andre omstændigheder ansås det for nødvendigt at træffe visse foranstaltninger for at sikre, at virksomhederne blev i stand til at betale deres gæld tilbage.
- (9) Ifølge de islandske myndigheder havde man i beslutningen om lånevilkårene ikke fokuseret så meget på, hvad en rimelig og normal egenkapitalforrentning burde være, idet det på forhånd havde været klart, at de berørte virksomheder sandsynligvis ikke fuldt ud ville kunne betale deres gæld af. I stedet havde arbejdsgruppen lagt vægt på at finde en rente, der var tilstrækkeligt høj til at have betydning for den berørte virksomhed, men ikke så høj, at den ville udelukke muligheden for tilbagebetaling og dermed fjerne virksomhedernes incitament til at sanere deres finanser.
- (10) De islandske myndigheder fastsatte dog visse betingelser for låneomlægningen. Bl.a. måtte debitoren forpligte sig til ikke at udbetale dividender, medmindre der blev betalt tilsvarende af på lånet. Debitor måtte ikke gå ind i større engagementer, som overskred 20 % af kapitalen (kapitalkravsdirektivet). Eventuelle bonusser til debitorernes ansatte skulle være moderate, debitorerne var forpligtet til at fremsende kvartalsrapporter om deres operationer til långiver, og debitorernes kapitalprocent måtte ikke falde til under 10 %. I tilfælde af, at debitorernes likviditetsstilling fra den islandske centralbanks synspunkt ikke var acceptabel, eller hvis deres kapitalprocent faldt til under 10 % kunne långiveren kræve, at det udestående beløb sammen med renterne og andre relevante omkostninger blev konverteret til egenkapital. Formålet med disse betingelser var at øge sandsynligheden for fuld tilbagebetaling af lånene og dermed at sikre statskassens interesse.
- (11) For en mere detaljeret beskrivelse af foranstaltningerne henvises til Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 363/11/KOL⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ Disse kaldes også repolån, som er genkøbsaftaler, i hvilke sælgeren af værdipapirer, såsom statsgældsbeviser, erklærer sig villig til at købe dem tilbage på et aftalt tidspunkt til en bestemt pris.

⁽⁵⁾ For flere oplysninger, se regler vedrørende Den islandske centralbanks låneordning for værdipapirer på vegne af statskassen for primary dealers, dateret den 28. november 2008, tilgængelig på: <http://www.lanamal.is/assets/nyrlanasysla/reglurer08.pdf>.

⁽⁶⁾ Yderligere oplysninger om låneaftalerne i beslutning nr. 363/11/KOL, punkt 11-27.

⁽⁷⁾ Især del 2.2 i beslutningen.

2.3. Målet med foranstaltningerne og det nationale retsgrundlag

- (12) Ifølge de islandske myndigheder havde foranstaltningerne to formål: For det første at forsøge at sikre statens enorme interesser ved at sørge for, at statskassen fik den størst mulige del af sine tilgodehavender tilbage, og for det andet at give de finansielle virksomheder et pusterum og en chance for at løse deres problemer og komme gennem krisen.
- (13) Foranstaltningerne var baseret på en tilladelse fra altinget i punkt 7.20 i det statslige tillægsbudget for år 2008, i hvilket finansministeren fik tilladelse til på vegne af statskassen at købe de virksomhedscertifikater af den islandske centralbank, som banken havde modtaget som sikkerhed for lån, og til at få dem afviklet så rentabelt som muligt.

2.4. Støttemodtagerne

- (14) Som tidligere nævnt var de tre støttemodtagere ved de ovennævnte foranstaltninger Saga Capital Investment Bank hf., VBS Investment Bank hf. og Askar Capital Investment Bank hf. De tre støttemodtagere og den efterfølgende udvikling i deres virksomhed beskrives nærmere i afsnit 2.5 og 2.6 i beslutning nr. 363/11/KOL.

3 Begrundelse for indledning af den formelle undersøgelsesprocedure

- (15) I beslutning nr. 363/11/KOL foretog Tilsynsmyndigheden en midlertidig vurdering af, hvorvidt finansministeriets foranstaltninger til omlægning af kortfristede fordringer til langfristede lån på gunstige vilkår var forenelige med statsstøttebestemmelserne i EØS-aftalen. Idet statens engagement som stor kreditor i forhold til de berørte virksomheder hidrørte fra tidligere foranstaltninger, nemlig den islandske centralbanks lån med sikkerhed i værdipapirer og værdipapirlån, var det nødvendigt at vurdere, hvorvidt disse foranstaltninger udgjorde statsstøtte.
- (16) Tilsynsmyndigheden indledte derfor sin vurdering med at analysere den islandske centralbanks kortfristede lån med sikkerhed i værdipapirer til de finansielle virksomheder. De islandske myndigheder havde understreget, at de berørte kortfristede kreditfaciliteter indgik i den islandske centralbanks normale monetære politik og finansielle markedsforanstaltninger og i den normale statsgældsforvaltning. Tilsynsmyndigheden stillede ikke spørgsmålstegn ved, at foranstaltningerne indgik i den monetære politik og i politikken for statsgældsforvaltning, eller at foranstaltningerne havde været baseret på de gældende bestemmelser på området.⁽⁸⁾ Foranstaltningerne var blevet truffet på de berørte finansielle virksomheders initiativ, og den islandske centralbank blev på det tidspunkt ikke bakket op af nogen modgaranti fra staten. Derfor konkluderede Tilsynsmyndigheden, at den islandske centralbanks kortfristede lån med sikkerhed i værdipapirer til de finansielle virksomheder samt finansministeriets kortfristede lånefacilitet ikke indebar statsstøtte.

⁽⁸⁾ Disse bestemmelser blev den 26. juni 2009 erstattet af bestemmelser nr. 553 om samme emne (disse bestemmelser er gældende i dag).

- (17) Efter Tilsynsmyndighedens foreløbige vurdering udgjorde finansministeriets låneomlægning statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Følgende aspekter blev fremdraget i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure:

- i) Tilsynsmyndigheden konkluderer, at foranstaltningerne tydeligt var iværksat med statslige midler, idet lånene var blevet bevilliget af finansministeriet på grundlag af en tilladelse i det statslige budget.
- ii) Tilsynsmyndigheden fandt, at foranstaltningerne gav de tre investeringsbanker forretningsmæssige fordele, idet de blev befriet for byrder i form af betaling af renter og andre omkostninger forbundet med de kortfristede kreditfaciliteter fra den islandske centralbank, som normalt ville have belastet deres budget. Tilsynsmyndigheden udtrykte også tvivl om, hvorvidt foranstaltningerne var forenelige med en privat kreditors adfærd i en tilsvarende faktisk og retlig situation i betragtning af de gunstige vilkår for tilbagebetaling af lånene og til, at vilkårene ikke omfattede en forhøjelse af rentesatsen i tilfælde af en forbedring af debitorernes finansielle situation.

- iii) Med hensyn til selektivitet konkluderede Tilsynsmyndigheden, at foranstaltningerne ikke kunne anses for at være af generel karakter, idet de favoriserede tre virksomheder i en bestemt økonomisk sektor, mens andre sektorer ikke nød godt af dem. Foranstaltningerne måtte derfor anses for at være selektive.⁽⁹⁾ Desuden havde de islandske myndigheder ikke fremlagt tydelige beviser for, at de gunstige aftaler om omlægning af lån var tilgængelige for alle virksomheder, der befandt sig i en lignende retlig og faktisk situation som Saga Capital, VBS and Askar Capital.

- iv) Sluttelig konkluderede Tilsynsmyndigheden, at foranstaltningerne kunne fordreje konkurrencen. Selv om de berørte investeringsbanker for det meste opererede på det islandske marked og var af en beskeden størrelse, udbød de ikke desto mindre finansielle tjenester, som var fuldt ud åbne for konkurrence og handel inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

- (18) Tilsynsmyndigheden betvivlede endvidere, at statsstøtten kunne betragtes som forenelig med EØS-aftalen. De islandske myndigheder havde henvist til artikel 61, stk. 3 i EØS-aftalen og til Tilsynsmyndighedens rammebestemmelser for støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder til støtte for deres argument om, at foranstaltningerne var forenelige med EØS-aftalen. De islandske myndigheder fremsendte dog ingen dokumentation for foranstaltningernes forenelighed med

⁽⁹⁾ Se f.eks. sag C-75/97 Belgien mod Kommissionen (Maribel bis/ter), Sml. 1999, s. I-3671 såvel som dommen i de forenede sager C-106/09 P og C-107/09 P Kommissionen mod Gibraltars regering, endnu ikke offentliggjort, præmis 75.

artikel 61, stk. 3, litra b), i EØS-aftalen eller med Tilsynsmyndighedens midlertidige retningslinjer for statsstøtte under den finansielle krise. Tilsynsmyndigheden understregede, at det i de midlertidige regler for støtte til finansielle virksomheder kræves, at støtten skal begrænses til det absolut nødvendige, at bankens langsigtede rentabilitet skal genoprettes, og at der skal træffes foranstaltninger til sikring mod fordrejning af konkurrencen. Retningslinjerne fastlagde især regler om en rimelig og passende forrentning af statslige kapitalindskud.⁽¹⁰⁾ Vilkkårene for tilbagebetaling af de lån, staten ydede, syntes ikke at tage hensyn til disse principper. Lånene var blevet ydet med en tilbagebetalingsperiode på 7 år, med indeksering og en fast rentesats på 2 % om året, hvilket var langt under markedsrenten, og der var ikke forudset nogen forhøjelse af rentesatsen som incitament til at tilbagebetale den statslige kapital. På den baggrund konkluderede Tilsynsmyndigheden, at denne form for lånevilkår ikke var forenelige med Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte.

4 Bemærkninger fra de islandske myndigheder

- (19) De islandske myndigheder lægger i deres kommentarer vægt på, at foranstaltningerne efter deres mening var forenelige med EØS-aftalen. Ifølge de islandske myndigheder var foranstaltningerne ikke selektive, idet omstændighederne for de tre investeringsbanker var enestående, og idet andre banker, såsom Straumur, SPB og SPRON, ikke befandt sig i en tilsvarende situation som de tre investeringsbanker. Nogle af de andre bankinstitutioner havde allerede standset deres betalinger til deres kreditorer, da aftalerne om låneomlægning blev indgået, og deres bestræbelse på at omorganisere sig var så omfattende, at en låneomlægning hos den islandske centralbank ikke ville have spillet nogen større rolle i deres finansielle omstrukturering. De islandske myndigheder hævdede også, at deres beslutning om at lægge lånene om, var i overensstemmelse med det private kreditorprincip, idet enhver kreditor i samme situation som den islandske stat var i på det tidspunkt, ville have handlet på samme måde.
- (20) Desuden fremlagde de islandske myndigheder oplysninger om de tre investeringsbankers nuværende situation og om den udvikling, der havde fundet sted, siden Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 363/11/KOL⁽¹¹⁾ blev truffet.
- (21) På baggrund af, at de tre støttemodtagere havde indstillet al økonomisk aktivitet siden beslutning 363/11/KOL blev vedtaget, og med henvisning til Europa-Kommissionens og Tilsynsmyndighedens etablerede praksis med hensyn til at fortsætte vurderingen af foranstaltninger under tilsvarende omstændigheder og bedømme deres forene-

lighed med statsstøttereglerne⁽¹²⁾, hævdede de islandske myndigheder, at Tilsynsmyndigheden ikke havde anledning til at gå videre med sagen.

II. VURDERING

- (22) I EØS-aftalens artikel 61, stk. 1 hedder det:
- »Bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelige med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter.«*
- (23) Det betyder, at for at foranstaltninger kan klassificeres som statsstøtte efter artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen, skal der være tale om støtte ydet af staten eller ved hjælp af statsmidler, som giver den støttemodtagende virksomhed en fordel, er selektive, fordrejer konkurrencen og kan påvirke samhandelen mellem de kontraherende parter.
- (24) Som tidligere nævnt konkluderede Tilsynsmyndigheden i beslutning nr. 363/11/KOL, at de berørte foranstaltninger, dvs. omlægningen af kortfristede kreditfaciliteter til langfristede lån, opfyldte kriterierne i artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen og derfor udgjorde statsstøtte. Desuden var der intet, som antydede, at foranstaltningerne var forenelige med hverken de generelle bestemmelser om statsstøtte i EØS-aftalen eller med Tilsynsmyndighedens midlertidige retningslinjer for statsstøtte under den finansielle krise. Tilsynsmyndigheden modtog i undersøgelsens løb ingen oplysninger, som kunne ændre denne midlertidige vurdering. Desuden havde de islandske myndigheder ikke på forhånd anmeldt de støttemanifestationer, som indgik i Tilsynsmyndighedens beslutning om at indlede undersøgelsen. Medlem efterlevede de ikke deres anmeldelsespligt i henhold til artikel 1, stk. 3, i del I i protokol 3. Gennemførelsen af foranstaltningerne var derfor ulovlig. Til trods for dette skal Tilsynsmyndigheden ikke desto mindre vurdere, om der er grund til, at den går videre med sagen.
- (25) Som nævnt i beslutning nr. 363/11/KOL havde Askar Capital Investment Bank hf. allerede i 2007 lidt betydelige tab på sine investeringer i strukturerede kreditprodukter (subprimeprodukter) med realkreditlån i USA som underliggende aktiver. I juni 2010 stod banken over for endnu større vanskeligheder, da den islandske højesteret afgjorde, at lån i udenlandsk valuta var ulovlige. Den 14. juli 2010 indsendte banken konkursbegæring og

⁽¹⁰⁾ Se f.eks. Tilsynsmyndighedens retningslinjer for rekapitalisering, der er tilgængelige på: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16015&1=1>.

⁽¹¹⁾ Tilsynsmyndigheden modtog senere tilsvarende oplysninger fra klageren (dok. nr. 641907).

⁽¹²⁾ Kommissionens beslutning 2008/141/EF af 25. september 2007 om Spaniens foranstaltning C 47/2003 til fordel for Izar (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 33), Kommissionens beslutning 2006/238/EF af 9. november 2005 om Frankrigs foranstaltning til fordel for Mines de potasse d'Alsace, sag C 53/2000, (EUT L 86 af 24.3.2006, s. 20) og EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 245/09/KOL af 27. maj 2009 om påstået ulovlig statsstøtte til virksomheden NordBook AS, sag nr. 245/09/KOL (EUT L 282 af 29.10.2009, s. 41).

blev samme dag overtaget af finanstilsynet. Ifølge oplysninger, som senere blev fremsendt til Tilsynsmyndigheden, er banken i øjeblikket under likvidation og har nu indstillet al økonomisk aktivitet.

- (26) Som det også blev nævnt i beslutning 363/11/KOL, blev VBS Investment bank hf.'s finansielle situation betydeligt forværret, efter at forhandlinger mellem banken og dens kreditorer og aktionærer mislykkedes, og bankens aktionærer efterfølgende indstillede alle forhandlinger i 2010. Ved beslutning af 3. marts 2010 udpegede finanstilsynet en midlertidig bestyrelse for VBS, og ved en afgørelse i Reykjavik byret den 9. april 2010 blev likvidationsproceduren indledt i overensstemmelse med artikel 101 i lov nr. 161/2002 om finansielle virksomheder. Bankens banktilladelse er nu blevet inddraget, idet banken er under likvidation.
- (27) Saga Capitals banktilladelse blev inddraget ved en beslutning truffet af finanstilsynet den 28. september 2011. Efterfølgende krævede finanstilsynet, at der blev indledt likvidation og udpeget en bobestyrelse. Distriktsdomstolen i det nordøstlige Island gav i sin dom af 16. maj 2012 finanstilsynet medhold og beordrede Saga Capital i likvidation. Den 14. juni 2012 stadfæstede Islands højesteret den afgørelse. Finanstilsynets beslutning om at inddrage Saga Capitals banktilladelse blev stadfæstet ved en dom fra Reykjaviks byret den 5. marts 2012. Reykjavik byrets dom blev anket til højesteret. Ikke desto mindre har banken indstillet al bankvirksomhed, eftersom dens banktilladelse er inddraget.
- (28) Det er derfor klart, at de tre pågældende investeringsbanker nu har indstillet al økonomisk aktivitet, at deres banktilladelser er blevet inddraget, at bankerne i øjeblikket er under likvidation, og at fristen for at anmelde fordringer i boerne er udløbet⁽¹³⁾. Hvis der er ydet statsstøtte til investeringsbankerne, har støtten ikke længere nogen fordrejende effekt, og hvis der er ydet

ulovligt støtte, vil det være umuligt at kræve støtten tilbagebetalt. Under disse omstændigheder ville en beslutning truffet af Tilsynsmyndigheden om de omhandlede foranstaltningers karakter af statsstøtte og om deres forenelighed med EØS-aftalen ikke have nogen praktisk betydning⁽¹⁴⁾.

- (29) En fortsættelse af den formelle undersøgelsesprocedure, der blev indledt i henhold til artikel 1, stk. 2, i del I i protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen, tjener således ikke noget formål —

VEDTAGET DENNE BESLUTNING:

Artikel 1

Den formelle undersøgelsesprocedure om statsstøtte ydet til tre islandske investeringsbanker ved låneomlægning på gunstige vilkår indstilles hermed.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Island.

Artikel 3

Kun den engelske udgave af beslutningen er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2012.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Oda Helen SLETNES
Formand

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Medlem af kollegiet

⁽¹³⁾ Det skal bemærkes, at fristen for at anmelde fordringer i de tre bankers boer er udløbet: ifølge §85 i lov nr. 21/1991 om konkurser er fristen for at anmelde fordringer generelt to måneder, men i undtagelsestilfælde kan kurator fastsætte en periode på højst tre til seks hele måneder. Uanset varigheden begynder den periode, i hvilken der kan anmeldes fordringer, når der for første gang udsendes proklama, og dette skal angives tydeligt i meddelelsen. Derfor ville en beslutning fra Tilsynsmyndigheden om at beordre tilbagebetaling af uforenelig støtte være meningsløs i denne sag. Idet de islandske myndigheder ikke opfyldte deres anmeldelsespligt i henhold til artikel 1, stk. 3, i del I i protokol 3 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, kunne Tilsynsmyndigheden imidlertid ikke indlede undersøgelsen tidligere end med sin beslutning 363/11/KOL, dvs. i november 2011. Under alle omstændigheder forventer Tilsynsmyndigheden, at salget af de tre investeringsbankers aktiver vil blive gennemført på markedsvilkår og i overensstemmelse med de generelle bestemmelser for konkursbehandlinger.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens beslutning 2008/141/EF af 25. september 2007 om Spaniens foranstaltning C 47/2003 til fordel for IZAR, sag C 47/2003 (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 33), og Kommissionens beslutning 2006/238/EF af 9. november 2005 om Frankrigs foranstaltning til fordel for Mines de potasse d'Alsace, sag C 53/2000 (EUT L 86 af 24.3.2006, s. 20).

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Rådets forordning (EU) nr. 216/2013 af 7. marts 2013 om elektronisk offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende*

Fra den 1. juli 2013 anses kun den elektroniske udgave af EU-Tidende for autentisk og retsgyldig, jf. Rådets forordning (EU) nr. 216/2013 af 7. marts 2013 om elektronisk offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT L 69 af 13.3.2013, s. 1).

Hvis det på grund af uforudsete og ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt at offentliggøre den elektroniske udgave af EU-Tidende, anses den trykte udgave for autentisk og retsgyldig, jf. vilkår og betingelser i forordning (EU) nr. 216/2013, artikel 3.

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA